

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ

τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1906

ΒΑΤΟΥΜ

ΤΥΠΟΙΣ „ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ“

1910

2607

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ

τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1906

ἐν τῇ αἰθροίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Βατοῦμ

ὑπὲρ συστάσεως Φιλοπτώχου Σωματείου Κυριῶν.

ΒΑΤΟΥΜ
ΤΥΠΟΙΣ ἙΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ,
1910

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΗ ΑΕΙΟΤΙΜΩ ΚΥΡΙΑ

ΕΛ. Α. ΕΦΡΑΙΜΙΔΟΥ

ἐπιτίμῳ προέδρῳ τοῦ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου

ΒΑΤΟΥΜ

δείγμα τιμῆς ἐλάχιστον

Ο ΠΟΙΗΣΑΣ

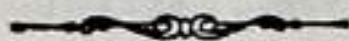
ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ

τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1906.

ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Βατοῦμ
ὑπὲρ συστάσεως Φιλοπτώχου Σωματείου Κυριῶν.

Ὁ ἀλίστου μνήμης Ιατρὸς Τιμολέων Τριανταφυλλίδης, ὡς Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος προσεκάλεσε τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1906 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς διακεκριμένας δεσποίνας καὶ δεσποινίδας τῆς ἡμετέρας Κοινότητος πρὸς σύστασιν σωματείου ἐξ αἰτῶν. Σκοπὸς τοῦ σωματείου ἦτο ἡ παροχὴ ἐργασίας εἰς ἀπόρους κόρας, κυρίως δὲ ἡ κατάρτισις τοῦ παρ' ἡμῖν θήλεος γένους εἰς τὰ χρειώδη καθήκοντα τοῦ συζυγικοῦ βίου.

Ὁ ἀοίδιμος Τιμ. Τριανταφυλλίδης προσεφώνησε διὰ λίαν καταλλήλου προσλαλιᾶς τὰ μέλη τοῦ σωματείου, εἶτα κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ ὁμιλήσεν ὁ κ. Π. Καλαϊτζόγλου δ. ἀ. μακρῶν. Ἡ προσφώνησις τοῦ μακρυτέρου Ιατροῦ δὲν περιῆλθε μέχρις ἡμῶν, ἔνεκα δὲ τῆς ἀνακνήσεως καὶ αἰτίας τοῦ ζητήματος, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον τὸ νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν λόγον τοῦ κ. Π. Καλαϊτζόγλου, ὅστις θέλει συντελέσῃ ἴσως εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ :

« Μετὰ τὴν εὐφραδὴ καὶ εὐποχον προσφώνησιν τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Προέδρου, νομίζω ὅτι θὰ ἦτο ὅλως περιττὴ πᾶσα δευτερολογία. Πρέπον θὰ ἦτο ὅπως εἶπω μόνον θὰ ὁμιλήσω, ὁμιλῶ, ὁμιλήσω, καὶ νὰ παρακαλέσω τὸν κύριον πρόεδρον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Ἐν τούτοις, ὑπείκων εἰς τὴν πρότασιν αὐτοῦ, δέχομαι, ἂν καὶ ὅλως ἀναξίως, ὅπως εἶπω ὀλίγα τινὰ σχετικῶς μὲ τὴν παροῦσαν συνεδρίαν, παρακαλῶ ὁμῶς νὰ παραδεχθῇτε ὅτι εἰμι ὁ ἀκούσιος τρίτος.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Σκοπὸς μας, ὡς γνωρίζετε, εἶνε ἡ ἰσότης, ἐν τῇ ἰδεώδει αὐτῆς ἀποκαταστάσει, τοῦτέστιν ἡ Χριστιανικὴ ἰσότης. Ἡ δουλεία, ἡ ἐπάρατος αὕτη μάστιξ τῆς ἀνθρωπότητος κατεδικάσθη ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὑπερφνοῦς ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκείας, καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἀπαξάπασα, ἀδακρίτως φυλῆς καὶ γένους, ἀπέ-

κτησενίσα δ. καιώματα. Σὺν τῇ καταργήσει δὲ τῆς σωματικῆς δουλείας καταργήθη καὶ ἡ ἡθικὴ δουλεία καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἐλευθερία τῆς ψυχῆς, διὰ τῆς ὑποδείξεως εἰς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα τῶν ἰδεωδῶν, θεμελιωδῶν καὶ εὐγενεστάτων ἀρχῶν, δι' ὧν καὶ μόνον ὁ ἄνθρωπος καθίσταται εὐτυχής. Ἀλλ' ὁ μεγαλείτερος κρῖκος συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Ἀναλύσατε δλόκληρον τὴν παλαιὰν Ἀγίαν Γραφήν, οὖσαν καὶ χρησιμεύουσαν ὡς τὴν πρώτην κλίμακα πρὸς τὸν θεῖον Χριστιανισμόν, ἀναδιφῆσατε τὴν αἰθέριον Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ προπάντων ἐκείνην τοῦ γόητος φιλοσόφου, τοῖτέστι τοῦ Πλάτωνος, ἐξετάσατε τὰ οἰκτρῶς ἀποτυγχόντα θεισπίσματα περὶ ἰσογαιοκτημοσύνης κτλ. κτλ. τοῦ πρὸ τριῶν ὄλων χιλιετηρίδων μεγάλου καὶ ὀλίγου πρωτοτύπου νομοθέτου Λυκοῖργου, καὶ θὰ κατανοήσετε τὸ θεῖον μεγαλεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτινοβολία, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνθρωπίνῃ Ἑλληνικῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν γένει ὁ Ἑλληνισμός, οὐχὶ μόνον ἀγογγύστως, ἀλλὰ καὶ μετὰ χαρᾶς κατέθεσε τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Εἶπον ὅτι σκοπὸς μας εἶνε ἡ χριστιανικὴ ἰσότης, ἥτις συνάμα ἐξίσωσε τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν. Ἡ χριστιανὴ γυνὴ δὲν εἶνε μόνον πλέον οὔτε τῆς Ὀμηρικῆς ἐποχῆς: γύναι τὰ σὰ ἔργα κόμize, ἰσὺν τ' ἡλακάτην, οὔτε τῆς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος: ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἐρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ, καὶ οὔτε τῆς Σολωμωείου: Γυναικα ἀνδρείαν τίς εὖρήξει κτλ. Ὁχι. Τὸ θῆλυ ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει τοῦ Σωτῆρος ἐγένετο τὸ τιμιώτερον σκεῦος ἐκλογῆς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς θεομήτορος, Αἰτῆς δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, Αὐτῆς τῆς γεφύρας, τῆς ἀγούσης τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Αὐτῆς, δι' ἧς ἐξηλείφθη ἡ ἀρά. Τὸ θῆλυ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Μάρθας καὶ Μαγδαληνῆς, ἡξιώθη τῶν αὐτῶν τιμῶν, ὧν καὶ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι καὶ ἐγένετο ἰσαπόστολον ἐν τῇ διαδόσει τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀρα τὸ θῆλυ ἐπέχει τῶν αὐτῶν ἀρετῶν, ὧν καὶ ὁ ἀνὴρ. θὰ ᾔτο δὲ ἀντικρὺς οὐτοπία νὰ ἐποβιβάσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἑήλεος. Ἀπεναντίας ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ γυνὴ ἐν τοῖς ἰδιάζουσιν αὐτῇ ψυχικοῖς προτερεήμασιν, εἶνε ἡ πρωτίστη, ἡ κυριωτέρα κλίμαξ, δι' ἧς ἡ ἀνθρωπότης ἀπαξάπασα δύναται κάλλιον καὶ ταχύτερον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην.

Κύριος προορισμὸς τοῦ θήλεος εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διατήρησις διὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἡθικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροή, τόσον καὶ κυρίως ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῷ πρῶτῳ τούτῳ καὶ κυριωτέρῳ διδασκαλείῳ, ὅσον καὶ ἔξω τοῦ οἴκου. Ἐν τῇ καταρτίσει τελείων χριστιανικῶν οἰκογενειῶν

καὶ ἱεραποστόλων ἐν τῇ διαδόσει τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς ἰσότητος, μορφώνομεν τὴν κοινωνίαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἱκανὴν νὰ ἐφαρμόζη εἰς ἑαυτὴν τὰ γεινὰ καθήκοντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διαπλάττομεν τὸ ἄτομον τελείως ἐλεύθερον, τουτέστι κύριον τῶν παθῶν αὐτοῦ, ὁπότε μόνον ἐν τῇ τελείῳ βεβαίως χριστιανικῇ ἠθικῇ ἀποκαταστάσει ἡ παξ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ πολιτικὸς νόμος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη ἀξίαν τινά.

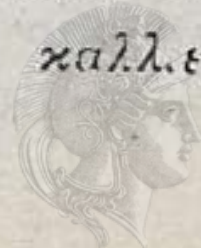
Εἰδικώτερον, θέλομεν νὰ καταργήσωμεν τὸν πόλεμον, θέλωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν σχέσεις χρηστὰς μεταξὺ ἐχόντων ὑλικὸν πλοῦτον καὶ μὴ ἐχόντων; Ὁνειρον τῆς ἀνθρωπότητος, συγκινοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ πλεῖστον μέρος τῆς σφαίρας μας. Εἶνε ἡ μήτηρ πρῶτον, ἥτις θὰ συνδράμῃ, ἥτις θὰ λύσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο κοινωνικὸν ζήτημα. Εἶνε αὕτη ἡ μήτηρ, ἥτις ἐν τῷ εἴκῳ τοῦ σιζύγου αὐτῆς περισπασμένον εἰς βιωτικὰς μερίμνας πρὸς ἐπισώρευσιν ματαίου ὑλικοῦ πλούτου, θὰ κατηχήσῃ τὸ μικρὸν καὶ εὐπλαστον τέκνον της, εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ ὅταν τοῦτο ἀποβῇ ἔφηβος ἀνὴρ καὶ γέρον θὰ ἔχη παιδιόθεν ἐσχηματισμένην τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἐκ κληρονομίας πλοῦτος, ἢ καὶ ὁ ἀποκτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἶνε παρακαταθήκη παρ' αὐτῷ πρὸς διοργάνωσιν συστηματικῆς καὶ ἐντίμου ἐργασίας, πρὸς διατήρησιν ἑαυτοῦ καὶ ἐν γένει τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Χριστιανὴ μήτηρ, ἡ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἄγνωστος χριστιανὴ οἰκογένεια, ἀλλ' ἐγκλείουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἀπρόοπτον μέλλοντα ἰθύντορα ὁλοκλήρου κράτους, τὸν μέγαν βιομήχανον καὶ γαιοκτηματίαν, αὕτη αὕτη ἡ Χριστιανὴ μήτηρ θὰ λικνίσῃ μὲ ἄσματα τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα τὰ νήπιά της, αὕτη θὰ ἐνσταλάξῃ ἐκ βρεφικῆς ἡλικίας εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων της τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, αὕτη θὰ καλλιεργήσῃ παρ' αὐτοῖς τὰ καθήκοντα τῆς συνειδήσεως καὶ εὐχὴ τὰς τάσεις τοῦ ἐνστίκτου, αὕτη, ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως, θὰ διδύξῃ τοῖς τέκνοις αὐτοῖς τὴν φιλοπονίαν, ὅτι δηλαδὴ ἄνευ τῆς τιμίας παραγωγικῆς ἐργασίας τὸ χρῆμα εἶνε μηδέν.

Τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν θεῖον Χριστιανισμόν, ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς συνειδήσεως καὶ εὐδόλως πρέπει νὰ ἐξυπηρετῶνται διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν ζωωδῶν ὀρεξέων τοῦ ἐνστίκτου. Θὰ ἦτο κατὰ συνέπειαν ἔγκλημα καθοσιώσεως, ἔγκλημα πρὸς τὸ παρελθὸν τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ συνέπεια πρὸς τὴν κοσμοϊστορικὴν ἀποστολὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν, τῆς πατρίδος τῶν μεγίστων ἰδεῶν τῆς πρωτογενεῦς θυγατρὸς τοῦ αἰωνίως ἀναλλοιώτου καὶ ἀφθίτου Χριστιανισμοῦ,

να μὴ συστηματικῶς φροντίζωμεν καὶ ὑποβάλλωμεν τελείως τὴν νεκρὰν ὕλην εἰς τὸ ζωοποιὸν πνεῦμα. Ἡ ὑποταγὴ δὲ τῆς ὕλης εἰς τὸ πνεῦμα ἐν τῇ ἰδεώδει αὐτῆς ἐπιτυχία καὶ πραγματικότητι παρ' ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, μόνον εἶνε δυνατόν να λάβῃ σάρκα καὶ ὅστις διὰ τῆς ἰδεώδους ἀποκριαστέως τῆς οἰκογενείας, ἐν ᾗ βασιλεύει ἡ μήτηρ, ἡ εἰλικρινὴς χριστιανὴ μήτηρ.

Αὕτη, κρατοῦσα εἰς τὴν μίαν χεῖρα τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸν Φαίδωνα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους, καὶ πάλιν εἰς τὴν μίαν χεῖρα τὴν ψαλίδα καὶ τὴν βελόνην καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸ μαγειρικὸν κοχλιάριον διδύσκει τὴν ἐν Χριστῷ ἐλικρινῇ καὶ ἀνυπόκριτον ἀγάπην πρὸς ὅλην ἐν γένει τὴν ἀνθρωπότητα, περιρρίζουσα τὰς ὁρέξεις, διδάσκουσα τὸ φίλτρον, ἐπιβάλλουσα τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν σεμνότητα εἰς τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὑγιεινὴν ἐν τῇ λιτότητι τῆς τροφῆς δι' ἧς παρατείνεται ὁ βίος καὶ οὐχὶ ἐν λουκουλλείοις ἐδέσμασι, δι' ὧν φθίνει οὗτος, παρουσιάζουσα οὕτω γενεὰν ἀνταξίαν τοῦ τελικοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Αὕτη περιέρχεται καὶ εἰσδύει εὐθαρσῶς κατ' ἀπόλυτον ἠθικὸν καθῆκον ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ γείτονος, ἀσκέτως φυλῆς καὶ θρησκειύματος, ἔρχεται πρώτη ἐπίκουρος εἰς τὰς ὕλικας καὶ ψυχικὰς ἀνάγκας τῆς ἀναξιοπαθούσης οἰκογενείας, οὐχὶ προϋποθέτουσα ὅτι ἡ ἄστατος φορὰ τῶν ἐγκοσμίων δύναται μετὰ μίαν στιγμὴν να θέσῃ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ πλησίον ἀλλὰ τὴν καρδίαν ἔμπλεων ἔχουσα τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης, καταστάσης τροφῆς καὶ δίψης ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῆς, εἶνε δὲ εὐτυχὴς ὅτι φέρει τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Βεβαίως ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη δὲν πρέπει να φθάσῃ μέχρι τῆς ὑστερικῆς ἐκείνης φιλανθρωπίας, ὅποτε αὕτη ἐξυπηρετεῖ τὴν ὀκνηρίαν, φοβερὰν μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητος, σκορπίζουσα ἀσκόπως τὸ ἀντάλλαγμα τῆς τιμίας ἐργασίας, τὸ χρῆμα, εἰς ἄσκοπα ὅλως ἀντικείμενα. Διότι εἰρήσθω ἐν μαρόδῳ, παρ' ἡμῖν τε ὑλάχσιον καὶ μάρτυς ἡ οὐχὶ ὀλιγοσέλιδος ἡμῶν ἱστορία, ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέχρι τῶν πρὸ μικροῦ μεταπάντων Συναδινού καὶ Ἑλένης Ζαρίφη, ὁ κάτοχος ὕλικου πλούτου ἐθεωρήθη ἐμπρόκτως ὥς ἡ κοψέλη, ὥς ἡ μεγάλη ἐκείνη δεξαμενὴ, ἐν ᾗ ἀπεταμιεύθη ἡ ἐθνικὴ ὕλικὴ δύναμις πρὸς ἀνέγερσιν ἐπικαίρως δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, μεγαλοπρεπῶν ναῶν, πανεπιστημίων, σχολείων παντὸς εἶδους, βιβλιοθηκῶν, νοσοκομείων, ὁρφανοτροφείων, συσσιτίων καὶ παντὸς ἐν γένει εἶδους φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν τῷ προγράμματι, τοῦ θεοῦ Χριστιανισμοῦ, δὲν οὐ παύσεται πᾶν ποτε σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς να καλλιεργῇ καὶ διαδίδῃ ἐν ταῖς ἐνσὶν αἰτοῦ ἀρχαῖς, τῇ πίστει καὶ τοῖς ἔργοις.

Ἡ φιλανθρωπία πρέπει νὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης· ἄρα πᾶς ὑγιῆς ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται, ὅποτε οὗτος ἀφ' ἑαυτοῦ καταργεῖ τὴν δουλείαν του καὶ βοηθεῖ τὴν ἐν γένει ἀνθρωπότητα.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπὶ τούτῳ συνήλθατε ἐνταῦθα, ἐρίτιμοι Κυρίαί, ὅπως συσκεφθῇτε περὶ ἐξευρέσεως καὶ παροχῆς συστηματικῆς ἐργασίας εἰς μητέρας ὁρφανῶν καὶ ἐν γένει εἰς πτωχὰς κόρας. Ἀλλ' ὁ οὐσιωδέστερος σκοπὸς εἶνε ἡ διὰ τῆς ὑψηλῆς Χριστιανικῆς ὑμῶν προστασίας συστηματικὴ κατάρτισις οἰκοδεσποινῶν, διὰ τῆς καθιδρύσεως ἐν οὐ πόρρῳ μέλλοντι, πρῶτον μὲν τεχνουργείου κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς, κατόπιν δὲ σχολείου μαγειρικῆς, δι' οὗ νὰ παρέχετε εἰς τὴν κοινωνίαν νύμφας ἀνταποκρινομένας πρὸς τὰ ἀπόλυτα καὶ λίαν χρειώδη πρὸς σύμπληξιν νέων καλλιῶν ἐπὶ βράσεων στερεῶν, περιορίζουσῶν τὰς ἀνάγκας τοῦ βιοπορισμοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἰς μέγαν βαθμὸν καὶ ἐλαττουςῶν, ὥς εἶνε ἐπόμενον, τὰς παρὰ συνείδησιν ἐνεργείας αὐτοῦ, αἷτινες πλειστάκις προέρχονται ἔνεκα τῆς μὴ γνώσεως τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ ἐκ τοῦ πιθηκισμοῦ, ὃν λίαν δυστυχῶς ἐπιδεικνύομεν πρὸς πᾶν ὅ,τι νέον καὶ ἄνευ πρακτικοῦ σκοποῦ, ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς ἐπαράτου μόδας, τῆς κενωτρίας ταύτης τῶν βαλαντίων ἡμῶν, τῆς ἀμειλίκτου ταύτης καὶ ἀφορήτου τυραννίας τοῦ εὐρωπαϊσμοῦ.

Ὑμεῖς, σεβασταὶ οἰκοδέσποιναί, συνελθοῦσαι εἰς τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίασιν, φανῇτε κατὰ πάντα ἀριστοκράται τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας καὶ ἀποδυθῇτε εὐτόλμως εἰς τὴν εὐθείαν ἐκείνην ὁδόν, ἣτις εἶνε προωρισμένη, κατὰ τὸν Σ Ω Τ Η Ρ Α ἡμῶν, νὰ συμπήξῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἅπασαν εἰς μίαν ποίμνην καὶ ὑπὸ ἓνα Π Ο Ι Μ Ε Ν Α.

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023320

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

